

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

**CONTINUĂ SERIA
ÎNSCRIERILOR LA CURSURILE
GRATUITE pentru copii, elevi,
studenți și tineri organizate de
ASOCIAȚIA TOMA COZMA
la parohia noastră**

**Adresăm tuturor copiilor, elevilor,
studenților, tinerilor, precum și tuturor
persoanelor interesate, indiferent de vârstă,
invitația de a se înscrie la următoarele
activități:**

- CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ
- CLUBUL DE ȘAH (cu participare la
diferite concursuri cu premii)
- CURS gratuit de CANTO

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail: parohiatomacozma@gmail.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la
dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de
cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Program liturgic săptămânal:

* **Astăzi, duminică, 3 iunie**, ora 8.00, Utrenia și Sf.
Liturgie

Preoți slujitori: - Pr. Paroh Mihai Mărgineanu

- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodianoconi: Bogdan Holicov, Lorencz Haddad, Bogdan
Albu, Marius Măndrescu

Asistenți liturgici: Vlad Carpiuc, Alexandru Stratulat

* **Luni, 4 iunie**, ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturgie întru
cinstirea Sfintei Treimi

* **Marti, 5 iunie**, ora 18.00, Acatistul Sfintei Mari
Mucenițe Ecaterina, ocrotitoarea parohiei noastre.

* **Vineri, 8 iunie**, ora 18.00 - Slujba Agheasmei și
Acatistul Sfântului Duh cu citirea tuturor pomelnicilor
care se poartă la biserica noastră.

Avem în vedere faptul că **Acatistul Sfântului
Duh** este o rugăciune deosebit de folositoare acum, când
mulți dintre elevii și studenții din parohia noastră se află în
perioadă de evaluare și examene și, desigur deosebit de
folositoare pentru toți cei tulburați sufletește și așteaptă
mângâiere și întărire sfântă în încercările cu care se luptă.

Condoleanțe

Suntem alături de familia Cristian și
Florentina Miron, atât de greu
încercată în aceste momente de tristă
despărțire de cea care le-a fost o bună
mamă și bunică, răposata **Tinca
Miron.**

**Dumnezeu să o ierte și să o
odihnească întru Lumina Sa !**

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Pogorării Sfântului Duh

Icoane realizate de Cristian Ștefan

Împărate al veacurilor și
Doamne cel mai înainte
de veci, Făcătorule a toată
faptura cea văzută și cea
nevăzută, Dumnezeuule
Cel slăvit în Sfânta
Treime, Căruia se închină
tot genunchiul; al celor
cerești, al celor
pământești și al celor de
dedesubt. Pentru aceasta
și noi, ca cei ce suntem
luminați cu Sfânta Taină a
Botezului întru numele
Tău cel întreit sfânt deși
nevrednici fiind,
îndrăznim a-Ți aduce
această cântare de laudă;
iar Tu ca Făcătorul,
Purtătorul de grijă și
Judecătorul nostru, ia
aminte spre glasul
rugăciunii robilor Tăi, și
nu depărta mila Ta de la
noi, pentru că din adâncul
sufletului pururea să
strigăm Ție: Sfânt, Sfânt,
Sfânt ești Doamne
Dumnezeul nostru,
miluiește-ne pe noi,
zidirea Ta cea căzută,
pentru numele Tău cel
Sfânt.

Condacul 1— Acatistul
Pogorării Duhului Sfânt

Luni, 4 iunie: Sfânta Treime

Evanghelia duminicii (Ioan VII, 37-53; VIII, 12)

VII.

37. Iar în ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus a
stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la
Mine și să bea.
38. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie
vor curge din pântecul lui.
39. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L
primească acei ce cred în El. Căci încă nu era (dat) Duhul,
pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit.
40. Deci din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu
adevărat, Acesta este Proorocul.
41. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos ?
42. N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui
David și din Betleem, cetatea lui David ?
43. Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El.
44. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus
măinile pe El.

45. Deci slugile au venit la arhierii și la farisei și le-au zis aceia:
De ce nu L-ați adus ?
46. Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum
vorbește Acest Om.
47. Și le-au răspuns deci fariseii: Nu cumva ați fost și voi
amăgiți ?
48. Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre
farisei ?
49. Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este
blestemată !
50. A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El,
noaptea, fiind unul dintre ei:
51. Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai
întâi și nu știe ce a făcut ?
52. Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea ?
Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc.
53. Și s-a dus fiecare la casa sa.

VIII.

12. Deci iarăși le-a vorbit Iisus zicând: Eu sunt lumina lumii; cel
ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina

Împreună-lucrători cu Duhul Sfânt

Duhul Sfânt este numit de Biserică „Viață și de viață dătător” punând în evidență participarea Duhului Sfânt la însuși actul Creației (Facere 1,2). Orice păcat împotriva vieții este păcat împotriva Duhului Sfânt. De aceea, Biserica sancționează extrem de sever sinuciderea, ca păcat împotriva Duhului Sfânt. Și nu doar actul violent prin care omul își suprimă propria viață, ci cred că aici poate fi inclusă și uciderea progresivă pe care noi singuri ne-o pricinuiem prin păcate și patimi care au, practic, același efect, e drept, cu termen mai îndepărtat. Mântuitorul spune că tot ce va greși omul pe pământ poate avea iertare, dar păcatele împotriva Duhului Sfânt nu se vor ierta nici în veacul acesta și nici în veacul cel ce va să vină (Matei 12, 32).

Duhul Sfânt este pomenit ca purtător și aducător de lumină. Proorocii au fost iluminați și au vestit lucruri pe care, uneori, nici ei nu le înțelegeau, erau copleșiți de greutatea celor ce ei înșiși vesteau. Duhul Sfânt aduce în suflet, în conștiință și în ființa omului, lumina lui Dumnezeu, o lumină necuprinsă și negrăită. Cei care sunt inspirați de Duhul Sfânt dintotdeauna au fost recunoscuți ca oameni „iluminați”. Pentru că Duhul Sfânt este Duhul înțelegerii și Duh al cunoașterii lui Dumnezeu, așa cum mărturisește una dintre cântările din ziua de Bobotează.

Cunoașterea lui Dumnezeu, de fapt reprezintă un maxim de capacitate, de înțelegere și cuprindere umană. Orice păcat împotriva cunoașterii lui Dumnezeu devine și păcat împotriva Duhului Sfânt. Iar Biserica, încă dintru începuturi a condamnat hula împotriva lui Dumnezeu, ca modalitate de îndepărtare de Dumnezeu, de ignorare, ofensare a lui Dumnezeu. Hula împotriva lui Dumnezeu e păcat împotriva Duhului Sfânt. Și cu câtă ușurință, mai cu seamă în acest veac de pe urmă, hulim împotriva lui Dumnezeu!

Duhul Sfânt este Cel care poartă pecetea sfințeniei pentru că prin sfințenie, Dumnezeu ne devine accesibil și lucrarea Duhului Sfânt aduce sfințenia sau sfințirea. Atunci când vorbim de sfințirea casei, de sfințirea unor obiecte de cult precum icoanele, de sfințirea unor persoane cum sunt preoții, ca persoane consacrate, sfințite, toate aceste exprimări pun în lumină de fapt lucrarea sfințitoare a Duhului Sfânt.

Oare are pentru noi vreo importanță, faptul că Duhul Sfânt sfințește toate în jurul nostru? Sigur că da, pentru că această lucrare a Duhului Sfânt intensifică prezența lui Dumnezeu în noi și între noi. În fața unui obiect sfânt sau a unui lucru sfințit și chiar a unui om sfințit, nu te mai comporti oarecum, ci totul trebuie atent controlat pentru că acolo, întâlnești lucrarea lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, Duhul Sfânt aduce

sfințenie în minte, pentru că mintea sfântă poartă în sine gândurile sfinte, care se alimentează din înțelepciunea lui Dumnezeu. Și cât de mare nevoie avem noi de o astfel de prezență, prin sfințenie, devenită ea însăși atribut al lucrării Bisericii în lume. Biserica este și sfințită și purtătoare de sfințenie, dar și cea care administrează sfințenia. Și această sfințenie se administrează prin binecuvântare. De aceea, lucrarea Duhului Sfânt în lume, este o lucrare a binelui, o lucrare benefică, o lucrare mângâietoare. Această lucrare a binelui nu trebuie însă să devină unilaterală, nu doar din partea lui Dumnezeu, ci ea trebuie să ne transforme pe fiecare dintre noi. De câte ori lucrăm binele, de atâtea ori suntem împreună lucrători cu Duhul Sfânt.

Pr. Mihai Mărgineanu

Sărbătorii săptămânii

Săptămâna aceasta se constituie într-un fericit moment aniversar, pentru câteva persoane deosebit de dragi nouă.

Astăzi, 3 iunie, își serbează ziua de naștere Cezar Foia, asistent liturgic în cadrul slujbelor religioase.

Dorim să o felicităm în mod deosebit pe Iustiniana-Oana, fiica Părintelui Iustinian-Ionuț Răduc, care luni, 4 iunie,

își serbează ziua de naștere. Tot în această zi, își serbează ziua de naștere, domnul Radu Constantin Hrițcu, susținător al parohiei noastre.

Urări de

felicitare transmitem doamnei Geanina Badea și domnului Andrei Burlacu, pentru ziua de marți, 5 iunie.

Miercuri, 6 iunie, reprezintă o zi deosebită pentru doamna Iuliana-Ioana Bobeică, soția domnului consilier Vasile Bobeică, precum și pentru doamna Frosina Crudu membră activă în Comitetul parohial.

Tuturor sărbătoriiilor acestei săptămâni le dorim multă sănătate, frumoase împliniri și bucurii alături de cei

La Multi Ani!!!

Sfântul Ioan Damaschin: Sfânta Treime – Dumnezeu nostru

Credem într-unul Tatăl, temeiul și pricina a toate; Care nu S-a născut din cineva, singurul Care ființează nepricinuit și nenăscut, Care este făcătorul tuturor; Care este prin fire Tatăl singurului unuia-născut Fiului Său – Domnul, și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos – și purcezătorul Preasfântului Duh. Credem și „într-unul Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, Care S-a născut din Tatăl înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut, nu făcut, de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.” Când spunem că Fiul este „mai înainte de toți vecii”, arătăm că nașterea Lui este în afară de vreme și fără de început. Căci Fiul lui Dumnezeu – „strălucirea slavei, chipul ipostasului Tatălui” (Evrei 1:3), „Înțelepciunea și Puterea cea vie” (I Corinteni 1:24), „Cuvântul Lui cel enipostatic, icoana întemeiată, desăvârșită și vie a nevăzutului Dumnezeu” (Coloseni 1:15) – nu a fost adus la a fi dintru a nu fi, ci a fost totdeauna împreună cu Tatăl și în Tatăl, născut din El din veșnicie și fără de început. Căci n-a fost cândva Tatăl când n-a fost Fiul; ci, odată cu Tatăl, și Fiul Care S-a născut din El. Căci, fără de Fiu, Dumnezeu-Părintele nu S-ar putea numi „Tată”. Iar dacă ar avea Fiu mai în urmă, ar ajunge Tată după aceea, nefiind Tată înainte, și astfel S-ar schimba din a nu fi Tată în a ajunge Tată, lucru mai rău decât orice hulă. Căci este cu neputință să spunem că Dumnezeu este lipsit de însușirea firească de a naște. Iar însușirea de a naște stă în a naște din El, adică din însăși ființa Sa, ceva asemenea cu El după fire.

Și este necuvios să spunem că nașterea Fiului s-a săvârșit după oarecare vreme și că ființa Lui este mai târzie decât ființa Tatălui, de vreme ce zicem că nașterea Fiului este „din El”, adică din firea Tatălui. Iar dacă am zice că Fiul nu este dintru început împreună cu Tatăl din Care este născut, atunci aducem o schimbare în ipostasul [persoana] Tatălui: anume că El nu a fost dintru început Tată, ci a devenit Tată pe urmă. În adevăr, chiar dacă lumea s-a făcut mai în urma, totuși nu s-a făcut din ființa lui Dumnezeu. Ea a fost adusă la a fi, prin voința și prin puterea Lui, dintru a nu fi; dar prin aceasta nu urmează o schimbare a firii lui Dumnezeu. Nașterea este lucrarea prin care se scoate din ființa celui care naște cel ce se naște asemenea cu el după ființă. Iar aducerea întru ființă prin zidire este un fapt din afară, în care ceea ce se zidește nu vine din ființa celui care zidește, aducând așadar [întru ființă], ci este cu totul osebit de el. La Dumnezeu, singurul nepătimitor, neschimbat și totdeauna la fel, atât nașterea cât și zidirea este nepătimitoare. Căci – fiind prin fire nepătimitor și nesticăcios, deoarece este simplu (necompus) – El nu este supus pătimirii și nici stricăciunii – atât în naștere, cât și în zidire – și nici nu are nevoie de ajutorul cuiva.

Așadar – pentru ca Acela care naște să nu sufere schimbare și pentru a nu fi Dumnezeu întâi și Dumnezeu pe urmă, primind adăugire – nașterea

este la El fără de început și veșnică, deoarece este lucrarea firii Sale și vine din ființa Lui. La Dumnezeu, zidirea este lucrarea voinței Lui și nu este împreună-vecuitoare cu Dumnezeu, căci ceea ce se aduce la a fi de la a nu fi nu poate să fie împreună-vecuitor cu Cel fără de început și cu Cel care este de-a pururea. Omul și Dumnezeu nu lucrează la fel. Omul nu aduce nimic la a fi de la a nu fi, ci tot ceea ce săvârșește săvârșește din materia pe care o are mai dinainte. El nu voiește numai, ci și cugetă mai întâi și-și închipuie în minte ce are să facă, și apoi lucrează cu mâinile; suferă trudă și osteneală, ba de multe ori nu izbutește, pentru că lucrul nu se face cum voiește. Dumnezeu însă, void numai, le-a adus pe toate la a fi de la a nu fi. Tot astfel, Dumnezeu nici nu naște la fel cu omul. Căci Dumnezeu – fiind în afară de timp, fără de început, nepătimitor, nesticăcios, netrupesc, unic, fără de sfârșit – naște în afară de timp, fără de început, nepătimitor, nesticăcios și fără de împreunare. Nașterea Lui de nepriceput nu are nici început, nici sfârșit. La Dumnezeu, nașterea este în afară de timp, pentru că El e neschimbat; este nesticăcioasă, pentru că El e nepătimitor și netrupesc; este fără de împreunare, tot din pricina că El e netrupesc și din pricina că numai unul Dumnezeu n-are nevoie de altcineva; este fără de sfârșit și fără de încetare, din pricina că El e fără de început și în afară de timp, fără de sfârșit și este totdeauna la fel. Căci ceea ce este fără de început este și fără de sfârșit. Dar, negreșit, ceea ce este fără de sfârșit prin dar nu e și fără de început, după cum sunt îngerii. Prin urmare, Dumnezeu, Care este totdeauna, Îl naște pe Cuvântul Său – Care este desăvârșit, fără de început și fără de sfârșit – pentru ca Dumnezeu să nu nască în vreme, El, Care îl are pe a fi mai presus de vreme. Omul însă – e vădit – naște într-alt chip, deoarece el se află sub legea nașterii, a nimicirii, a stricăciunii, a înmulțirii, fiind îmbrăcat cu trup și având în firea sa partea bărbătească și pe cea femeiască. Și aceasta din urmă pentru pricina că partea bărbătească are nevoie de ajutorul părții femeiești.

Dar milostiv să fie Cel care este mai presus de toate și care covârșește orice gândire și înțelegere! Sfânta sobornicească și apostolească Biserică învață că Tatăl este deodată cu Fiul Lui unul-născut, Care din El S-a născut, în afară de timp, fără de stricăciune, nepătimitor și de nepriceput, cum numai Dumnezeu lucrurilor știe. [Căci] – așa cum focul este deodată cu lumina din el, nefiind mai întâi focul și pe urmă lumina, ci deodată; și așa cum lumina se naște totdeauna din foc și este totdeauna în el, fără să se despartă deloc de el – tot astfel Se naște și Fiul din Tatăl, fără să Se despartă deloc de El, ci este pururea cu El. Dar, cu toate că lumina se naște în chip nedespărțit din foc și rămâne totdeauna cu el, ea nu are totuși un ipostas al ei, deosebit de ipostasul focului, deoarece lumina este o însușire firească a focului. Fiul Unul-Născut al lui Dumnezeu însă, deși este născut din Tatăl în chip nedespărțit și nedepărțat și rămâne pururea cu El, are totuși un ipostas propriu, deosebit de ipostasul Tatălui.